

**LIVRABIL 19 – CRITERII PENTRU EXCELENȚA ȘI CALITATE
(DECLARAȚIE A INDICATORILOR DE REFERINȚĂ)**

**Ed2.0Work – Rețeaua Europeană pentru integrarea Web2.0 în educație și
muncă**

(Versiunea 2)

Autori principali:

Antoni Morro – Fundația Universității și a Întreprinderilor din Insulele Baleare

Luis Tudela – Fundația Universității și a Întreprinderilor din Insulele Baleare

Rubén Comas – Universitatea Insulelor Baleare

Data: 24 Februarie 2014

Continuturi

Proiectul “Ed2.0 Work”	3
Introducere.....	4
Declaratii de baza/ ghid asupra excelentei si criteriilor de calitate cand sunt folosite, instrumentele web 2.0 si resursele in pregatirea proceselor educationale si de la locul de munca	6
Calitate si excelenta in procesul educational	Error! Bookmark not defined.
Calitatea predarii	8
Calitatea institutionala	Error! Bookmark not defined.
Calitatea tehnologica.....	Error! Bookmark not defined.
Marca.....	Error! Bookmark not defined.
Resurse si bibliografie asupra subiectului calitatii si excelentei in implementarea web 2.0 in procesele educationale	Error! Bookmark not defined.
Referinte.....	Error! Bookmark not defined.

Proiectul “ED2.0WORK”

Proiectul “Ed2.0Work – Reteaua europeana pentru integrarea Web2.0 in educatie si munca” este un proiect de trei ani cofinantat de catre Agentia executiva pentru educatie, audio-vizual si cultura avand urmatoarele tinte:

- de a sustine dezvoltarea de continuturi, pedagogii si practici inovatoare pentru invatarea pe tot parcursul vietii bazate pe ICT/ TIC.
- De a incuraja cea mai buna utilizare a rezultatelor, produselor inovatoare si a proceselor si de a face schimb de bune practice in domeniile acoperite de Programul de invatare pe tot parcursul vietii, pentru a imbunatati calitatea educatiei si a pregatirii.
- De a promova cooperarea europeana in domenii acoperind doua sau mai multe sub-programe - KA3.
- Comunitatile partilor interesate din intreaga Europa care promoveaza competentele digitale si alte competente cheie transversale pentru viata si angajare.

In mod mai specific, proiectul Ed2.0Work promoveaza inovatia si cea mai buna practica in implementarea utilizarii tehnologiilor Web2.0 pentru predarea si invatarea in educatie si la locul de munca. Ed2.0Work tinteste sa :

- formeze o Retea de organizatii unde tehnologiile Web2.0 sunt utilizate eficient si eficace in educatie si la locul de munca;
- formeze trei Grupuri Speciale de Interes (SIG) pentru a examina problemele si pentru a oferi indrumare;
- stabileasca mijloace si metode pentru ca participantii sa isi impartaseasca experientele, produsele si expertiza;
- creeze si sa acrediteze o retea de *Centre de Excelenta*, prin intermediul careia sa fie cautati multiplicatorii;
- produca o serie de publicatii comune asupra lucrului cu tehnologiile Web2.0 in context si discipline diferite;
- conduca un portal de servicii Web2.0 pentru profesori, instructori la locul de munca si traineri pentru profesori;
- sporeasca valoarea celor mai bune practici existente prin diseminare extinsa;
- extinda suplimentar/ ulterior reseaua;
- fondeze un forum pentru dezvoltarea si cresterea sustenabila.

Pentru a realiza aceste lucruri:

- se vor identifica metode si abordari pentru predarea si invatarea cu tehnologiile Web2.0;

- se vor promova tehnologiile educationale Web2.0, legandu-se utilizarea lor de competentele cheie;
- se va strange, valida si disemina pe scara larga utilizarea tehnologiilor educationale Web2.0;
- se vor incuraja profesorii sa utilizeze tehnologiile si resursele educationale Web2.0 in mod creativ.

Pentru a realiza aceste scopuri, Ed2.0Work va:

- intreprinde cercetari si va publica "Ansamblul de solutii tehnice cunoscute" in utilizarea Web2.0 in educatie si in pregatirea de la locul de munca;
- examina abordarile pedagogice ale utilizarii Web2.0 in educatie si in pregatirea de la locul de munca;
- produce resurse de indrumare pentru profesori si pentru educatorii acestora;
- stabili Grupuri Speciale de Interes avand teme pe resurse, pedagogii. Curriculum, incluzand si criteriile pentru excelenta si calitate;
- crea un website Ed2.0Work cu servicii Web2.0 care sa ofere acces la materiale, o comunitate online, un catalog al posibilitatilor de pregatire si produse Ed2.0Work, rapoarte de cercetare, resurse etc.;
- disemina Ed2.0Work si va largi comunitatea prin retele extinse de parteneri.

Introducere

Sub denumirea de *web social* au fost incluse serviciile Web 2.0 in care nu exista nici o diferenta intre utilizator si autor: Retele sociale, wiki, bloguri, YouTube,. ... De aceea, aceasta ar fi principala trasatura distinctiva a acestor tehnologii, noutatatea privind website-ul: in acest caz nu exista o mediere personala a specialistilor in computere sau o dependenta de acestia. Se caracterizeaza prin faptul ca toate serviciile sunt participative. Utilizatorii tehnologiilor 2.0 pot experimenta relatii simple, directe si deschise unii cu ceilalti, pot imparti resurse si pot sa comunice imediat si simultan. Acest fapt implica un oarecare grad de interactiune in cele mai multe dintre cazuri, dar nu intotdeauna.

Aparitia Web 2.0 a generat un numar urias de resurse noi care la inceput au potentialul de a spori participarea, colaborarea si personalizarea utilizatorului de Internet. Nu mai avem in fata noastra o actiune liniara pur informativa, care nu permitea utilizatorilor de internet sa isi proiecteze propriile interese. Acum totusi este posibil sa lucrezi la proiecte continuand cunostinte comune, sa integrezi un

element personalizat intr-o pagina web si sa o impartii cu alte persoane prin intermediul retelei, sa dezvolti propuneri sub un model colaborativ, etc. Aceasta dimensiune noua inmulteste posibilitatile Internetului ca si resursa educationala. Acum nu numai ca putem gasi informatii, profesorul/trainer-ul /instructorul poate acum sa ghideze si sa urmareasca de asemenea participarea elevilor, desi este adevarat ca profesorii au nevoie de competente digitale care sa le permita sa dobandeasca potentialitatea tehnologica pentru utilizarea lor eficienta in procesele educationale.

Ideea unui mediu virtual de invatare are o relatie clara cu natura si geneza invataturii sociale, in acest caz favorizata de catre mijloacele tehnologice. Urmand Onrubia (2005) putem spune ca acest lucru se bazeaza pe un set de dispozitive si instrumente tehnologice care permit participarea elevilor, profesorilor si resursele de instruire prin care elevii isi dezvoltă propriile cunostinte. Ceea ce elevii invata intr-un mediu virtual nu este numai o simpla reproducere a ceea ce este prezentat ca si continut de invatat, ci si o reconstructie a acelei informatii sau a acelui proces, mediat de trecutul cognitiv al persoanei care invata. Implica de asemenea o elaborare deoarece, cu ajutorul elementelor umane ale mediului, elevul selecteaza, organizeaza si da o natura corecta si plina de inteles a informatiei continute de mediu.

Ca rezultat, putem intelege Mediului Social de Invatare (SLE) ca un set de servicii in care nu exista nici o diferenta intre autor si utilizator (Baird & Fisher, 2006) (Rețele Sociale, wiki, bloguri, YouTube, ...), unde nu exista nici o mediere personala a specialistilor in computere sau o dependenta de acestia. Mediul este caracterizat prin faptul ca este participativ si interactiv, iar utilizatorii, elevii si profesorii pot interactiona intr-un mod simplu, direct si deschis unii cu ceilalti, isi pot impartasi resurse si sa comunice imediat si simultan. Acest lucru include si posibilitatea elevului de a reconstrui si dezvoltă cunostinte semnificative pentru el, cu ajutorul elementelor umane ale mediului, din informatiile care sunt prezentate sau disponibile.

Termenul de "software social" (bloguri, wiki, rețele sociale, etc.) este utilizat în domenii diferite și, ca și tehnologie, el a fost dezvoltat în afara lumii educaționale. Terry Anderson (2005) a introdus conceptul de "software educațional social" și argumentează că acesta constă în instrumentele de rețea care susțin și încurajează indivizii să învețe, reținând controlul individual asupra timpului, spațiului, prezentei activității lor și relația față de procesul de învățare.

Aceste instrumente sunt utilizate pentru a susține e-learning-ul, acoperind o gamă largă de aplicații diferite. În mod tradițional se referă la instrumente cum ar fi forumuri de discuție sau chat, sau utilizare integrată, personalizabilă și cooperativă, cum ar fi distribuirea de fișiere, conferințe web, aviziere sau e-biblioteci, webloguri și wiki-uri distribuite. Aceste instrumente pot fi utilizate pentru a susține diferite activități care pot ajuta procesul de învățare. Problema este să se decidă organizarea teoretică pentru e-learning, în special în deciderea privind problema integrării față de separarea. Pe de o parte, este posibilă, cel puțin în mod teoretic, integrarea diferitelor instrumente într-un sistem de management al învățării, cum ar fi Blackboard ori Moodle. Pe de altă parte, instrumentele pot fi separate într-un număr de aplicații distribuite independent, utilizate în scopuri diferite, dar în interiorul sistemului de management al învățării, așa cum definea inițial învățarea.

Declarații de bază/ ghid asupra excelenței și criteriilor de calitate când se folosesc instrumentele și resursele web 2.0 în procesele educaționale și de pregătire la locul de muncă

Nu au existat multe discuții într-un context pedagogic privind utilizarea și organizarea instrumentelor web 2.0 în procesele educaționale. Principiul general care apare din dialogul existent despre valoarea educațională a diferitelor instrumente este acela de a se concentra asupra pedagogiei ca punct de plecare și faptul că utilitatea diferitelor instrumente depinde cu totul și în fiecare caz de activitățile de învățare pe care dorim să le susținem.

Printre multele studii ale factorilor care au impact asupra utilizării tehnologiei pentru transformarea pedagogică în educație formală, s-au materializat problemele comune: procesele de educație, susținute de noile tehnologii care ar putea îndruma către inovație nu sunt suficient de cunoscute profesorilor/instructorilor/trainerilor, nu sunt evaluate suficient și sunt observate de către instructori ca fiind prea solicitante și problematice pentru a fi implementate în practica zilnică. Obstacolele legate de nepotrivirile cu școala sau instituția culturală și așteptările asociate cu ceea ce reprezintă executarea de “calitate” reciprocă atât de către profesori, cât și elevi sunt centrale în mod general (Berge, 1998). Un obstacol suplimentar este constientizarea tehnologiei ca o “*soluție în căutarea unei probleme*” în mediul formal de educație.

Odată cu evoluția rapidă a tehnologiei, este greu pentru profesori să se asigure că metodele lor de predare rămân de actualitate. Cu toate acestea, în timp ce instrumentele se schimbă într-un ritm tot mai alert, conținutul și procesele educaționale sunt în majoritatea cazurilor destul de stabile. Pentru a nu fi înfrânți de frecvențele schimbări de pe scena tehnologiei educaționale, este important să ne focalizăm pe tehnologie atât ca facilitator de interacțiune și colaborare, cât și drept canal de conținut semnificat. Prin acest lucru, educatorii se pot focaliza pe pedagogie și pe nevoile studenților, care sunt structurile fundamentale ale designului educațional, fără a fi excesiv de distras de latura tehnologiei.

Calitate și excelență în procesele educaționale

Percepția și ideile asupra calității sunt foarte importante pentru procesele din educație (pentru toți agenții implicați în această sarcină). Este într-adevăr un concept care poate fi interpretat și făcut operațional din multe și diferite puncte de vedere și în cadrul unei marje de apreciere foarte mare. De exemplu, în materie de proceduri, se conectează cu factori care influențează transparența cerințelor care afectează studenții. Calitatea este, de asemenea, identificată în ceea ce privește adecvarea și corespondența programelor și cursurilor educaționale în materie de beneficii pentru comunitate și societate în general. Conceptul, de asemenea, face legătura cu indicii de succes și reușită. Este și

conectat totodată cu calitatea resurselor și materialelor educaționale, cu programele în vigoare și cu capacitatea și competențele educatorilor. Calitatea include și perspectiva profesorilor asupra propriilor realizări: orice impact negativ pe care elevii îl au asupra cursurilor perturbă și sentimentul reciproc pe care aceștia din urmă îl au asupra valorii cursului. Pe de altă parte, în cazul elevilor, termenul „calitate” adesea privește înțelegerea și claritatea expectanțelor cursului și a metodei educaționale. Așadar, există multe combinații de percepții asupra calității în educație. Pentru o abordare pedagogică bazată pe utilizarea instrumentelor Web 2.0 în educație, aceste perspective trebuie să se intersecteze la un moment dat și într-un anumit mod. Vor fi examinate trei moduri: a) calitatea predării, b) calitatea instituțională, și c) calitatea tehnologiei.

Calitatea actul de predare/Predând calitatea

Pentru ca resursele și procedurile Web 2.0 să fie incorporate în practica educațională protipică, aceste instrumente și potențialul lor trebuie să fie percepute ca fiind producătoare de calitate și adăugând valoare proceselor metodice. Această perspectivă include numeroase aspecte, și anume: factori pedagogici, evaluare și suport, și integrare metodică. Ceea ce inspiră toate acestea sunt valorile procesului de predare și învățare pe care profesorii și elevii le aduc cu ei în scenariile educaționale. În ceea ce privește aceste puncte de vedere inspiraționale, Sfard (1998) a identificat două descrieri ale predării și învățării care exemplifică două abordări diferite: a) abordarea achizițională și b) abordarea activ-participativă. Din perspectiva achiziției, excelența și calitatea se focalizează pe și subliniază cât de eficient și cu succes sunt materialele pregătite și alese, comunicate și clarificate (dacă este cazul). Importanța acestei abordări calitative se bazează, pe de o parte, pe materialele utilizate pentru studiu și resursele alese să sprijine achiziția și, de pe altă parte, pe abilitățile metodice ale profesorului. Elemente de bază ale unei abordări achiziționale în învățare cuprind informații, date, concepte și realizări. Calitatea este verificată, în acest caz, în măsura în care elevii răspund pozitiv la întrebările/exercițiile de evaluare/examinare de la sfârșitul cursului. Abordarea activ-participativă, în

contrast cu cel achizițională, plasează caracteristicile procesului de învățare în ceea ce înseamnă aparținerea, contribuirea, colaborarea, întruchiparea și acționarea ca membru al unei comunități; în acest caz, elevul are clar un rol mai proactiv în toate procesele educaționale (de predare și învățare).

Este destul de clar faptul că, în practică, abordarea achizițională a calității predomina în educație față de abordarea activ-participativă. Acest fapt ne permite să identificăm un prim risc al acceptării resurselor și potențialului Web 2.0 în educație: utilizarea unor astfel de procese în educație corespunde mai degrabă abordării activ-participative decât celei achiziționale. Web 2.0 este, evident, o filozofie și un set de instrumente care fuzionează perfect cu abordarea activ-participativă în educație.

Abordările educaționale sunt materializate în practici metodologice de către pedagogiile utilizate în planul programelor școlare. Multe pedagogii pot fi descrise ca fiind participative în care *„metodele de predare nu sunt numai instrumente pentru dobândirea abilităților; ele sunt, de asemenea, modele de practici în care elevii învață să participe”* (McLoughlin & Oliver, 1998, p.39). O subcategorie a acestor instrucțiuni activ-participative se concentrează pe metode în care educabilul este implicat în a contribui cu câteva din mijloacele de învățare din cadrul unui curs sau în designul câtorva faze ale cursului la care participă. Acestea pot fi etichetate ca fiind acțiuni de proiectare activ-participativă, în care educabilii au rolul principal în planificarea câtorva din obiectivele cursului (Pieters, 2004). Elevii devin, în această situație, co-designeri ai pedagogiei construite pe teoriile constructivismului, schimbând direcția de mers de la expunere/predare către învățarea prin descoperire, sau de la controlul metodologic în proiectare aparținând profesorului către o creștere a controlului educabilului asupra proceselor educaționale.

Cu toate acestea, ocazional, acest „mod de acțiune” nu corespunde expectanțelor elevilor. În multe cazuri, percepția elevilor asupra calității cursului este diferită de aceea a proiectanților cursului. Atunci când calitatea este înțeleasă ca succes în dobândirea unui rezultat neașteptat, înseamnă că trebuie

realizată o consecvență în toate aspectele ce privesc activitatea unui sistem. Când există diferențe între ele, rezultatul sistemului nu va fi cel anticipat. Noi forme de asistență sunt necesare pentru elevi atunci când pedagogiile orientate pe contribuție sunt înglobate în practicile metodologice. Pieters (2004) a remarcat tipurile de sprijin de care educabilii au nevoie în proiectarea proceselor de învățare: ajutor cu privire la informații practice și nu declarative; suport motivațional pentru îndeplinirea sarcinii de lucru și ajutor pentru găsirea unui sistem de prevenire a excesului cognitiv.

Printre motivele pentru care evaluarea constituie provocarea majoră într-o metodă pedagogică orientată pe contribuție se numără, prin însăși denumirea sa, faptul că nu există răspunsuri predeterminate „corecte”, ci, în schimb, vor exista diferite moduri de oportunitate în diverse dimensiuni. Elevii sunt, în mod rezonabil, foarte atenți față de posibilele incertitudini în scorare și notare. Cu cât este mai deschisă sau mai complicată contribuția, cu atât se pot dezvolta mai multe divergențe asupra notei.

Pe scurt, nu va fi ușor să incorporăm tehnicile și metodele Web 2.0 în cadrul practicilor educaționale convenționale. Pentru a extinde posibilitatea acestei implementări, următorii factori și caracteristici trebuie să aibă loc:

- Atât profesorii/formatorii/elevii trebuie să valorifice o abordare educațională în care rolul și contribuția educabilului să fie echilibrate cu realizarea.
- O metodă pedagogică care reproduce activitățile orientate pe contribuție în care studenții generează cel puțin câteva din propriile mijloace de învățare.
- Abordarea trebuie să fie susținută și bazată în practică pe resurse suport comune, atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Incertitudinea trebuie redusă pe cât posibil pentru educabili, cât privește ceea ce este așteptat de la ei și la ce nivel.
- Produsele și procesele create de elevi trebuie să fie evaluate ca făcând parte dintr-o serie de practici generale de evaluare a cursului.

Cea de-a treia și a patra sugestie enumerate anterior sunt fezabile în practică dar necesită o muncă suplimentară considerabilă pentru profesor, comparativ cu practicile educaționale convenționale. Cea de-a doua propunere necesită puțină imaginație, în special pentru a interpreta posibilitățile resurselor Web 2.0 pentru activități de învățare semnificative. Această transformare culturală a instituțiilor educaționale nu este fezabilă pentru a se realiza pe cont propriu, cel puțin pe termen scurt. Curriculumul general și opiniile societății asupra calității trebuie să fie primele care să se schimbe.

Există rezultate explicite, criterii clare și, unde este posibil, dovezi ale diverselor niveluri de realizare. Când privește calitatea actului de predare, principalele criterii pentru excelență, și cine/ce trebuie urmărit, sunt următoarele:

- 1) Atât profesorii/formatorii și elevii merită o abordare educațională în care contribuția și rolul educabilului sunt echilibrate cu realizările (criterii urmărite de departamente).
- 2) O metodă pedagogică care reproduce activitățile orientate pe contribuție presupune ca elevii să genereze cel puțin câteva din propriile mijloace de învățare (asociate cu module și cursuri).
- 3) Abordarea trebuie să fie susținută și bazată în practică pe resurse suport comune, atât pentru elevi cât și pentru profesori. Incertitudinea elevilor față de ce se așteaptă cursurile/modulele de la aceștia și, la ce nivel, trebuie să fie redusă pe cât posibil pentru aceștia din urmă.
- 4) Produsele și procesele create de elevi trebuie să fie evaluate ca făcând parte dintr-un ansamblu de practici de evaluare generale (asociate cu module și cursuri).
- 5) Ar trebuie să existe o bună corespondență între sarcinile de predare – în special cunoștințele și abilitățile pe care aceste sarcini sunt capabile să le determine – și rezultatele de învățare propuse (asociate cu dezvoltarea curriculum-ului).
- 6) Ar trebuie să existe o bună corespondență între sarcinile de predare – în special cunoștințele prezente în sarcinile aferente abilităților propuse pentru

determinat și disponibilitățile resurselor și instrumentelor Web 2.0 (asociate cu dezvoltarea curriculum-ului).

- 7) Educația obținută (și alte informații furnizate elevilor asupra realizărilor lor) drept rezultat finit, sau sarcinile de predare, pot face o conexiune directă între rezultatele educaționale dezirabile și abilitatea elevilor de a utiliza resursele și instrumentele Web 2.0 (asociate cu dezvoltarea curriculum-ului).

Calitatea instituțională

Există cel puțin patru percepții privind calitatea instituțională, care se află într-un aparent conflict, la nivel teoretic, ce poate influența acceptarea resurselor și metodelor educaționale propuse de Web 2.0. Aceste percepții fac referire la curriculum - planuri cadru de învățământ, la convingerile părților interesate de procesul educațional, interesele de promovare a calității făcându-se referire și la resursele și experiențele permise de instituție și subiectele care implică proprietatea intelectuală de învățare. Orice mișcare spre o pedagogie susținută de tehnologia Web 2.0 trebuie să fie verificată din punctul de vedere al asigurării calității și, de asemenea, având în vedere curriculum-ul. Practicile de asigurare a calității oferă o atenție precisă și importantă asupra evaluării elevilor.

Există părțile interesate externe ale caror opinii privind calitatea influențează răspunsul instituțional asupra transformărilor pedagogice și tehnice. Liderii și comunitățile profesionale sunt adesea prezente în mass-media sugerând astfel că, instituțiile educaționale ar trebui să se transforme și să folosească tehnologia în această schimbare.

O problemă finală care implică nivelul calității instituționale se concentrează pe proprietate și proprietatea intelectuală. Limita dintre reutilizarea adecvată a contribuției intelectuale ale altei persoane și plagiat va obliga atât la instaurarea unei politici organizaționale precum și la anumite modele de practică. Instituțiile sunt analizate în legătură cu calitatea și legalitatea resurselor folosite de cursanți. Prin urmare, din punct de vedere instituțional motivarea aplicării instrumentelor Web 2.0 și a proceselor poate fi:

- Conflictul cu conservatorismul distinctiv al curriculum-ului,
- Provocări în ceea ce privește dreptul de autor și de proprietate intelectuală,
- Uneori poate fi înțeleasă ca o reducere a calității acordate de către instituția de învățământ.

De asemenea, ar putea fi utilizată ca o strategie de a răspunde la viziunea și la cererile venite de la partile cheie externe interesate.

Criteriile principale pentru excelența în calitatea instituțională care ar trebui să fie îndreptate sunt:

- 1) Generarea unei abordări pentru a integra instrumente Web 2.0 și metode în cadrul cursului de învățare bazat pe activități, oferind suport pentru profesori (asociați la cursuri).
- 2) Stimularea unei atmosfere în care cursanții sunt motivați și încurajați în utilizarea resurselor Web 2.0 (vizează instituția).
- 3) Să organizeze o resursă mediă în care instrumentele Web 2.0 și resurse sunt disponibile (vizează instituția).
- 4) Generarea măsurilor instituționale pentru utilizare și reutilizarea resurselor de învățare (vizează cursanții și profesorii/instructorii).
- 5) Folosirea corectă a instrumentelor Web 2.0 și resurselor pentru cursanți, evitând ca, în timpul sarcinilor de învățare, să existe confruntări în privința dreptului de autor (vizează profesorii/instructorii).

Pe scurt, instituțiile de învățământ trebuie să își schimbe la nivel conceptual perspectivele și să își reconsidere pozițiile lor ca instituții de învățare ale secolului al 21-lea. Acestea vor fi silite să răspundă la creșterea numărului de dispozitive personalizate, care va permite utilizatorilor să recupereze conținutul în contexte care anterior au fost imposibil de recuperat. Aceasta va necesita protecție nu numai asupra modului în care conținutul este distribuit pentru astfel de instrumente între rețelele existente și locațiile diferite ci și asupra modului în care

coopereaza si sustin aceste actiuni elevii în cadrul comunităților lor și pentru propriile nevoi.

Calitatea tehnologică

În timp ce ar putea da impresia că o perspectivă tehnologică de calitate ar fi mai direct asociată cu utilizarea de resurse și procese Web 2.0, structura tehnologică, într-o instituție de învățământ mediu, poate fi un obstacol major pentru aplicarea și utilizarea Web 2.0.

Medii virtuale de învățare(MVI) sau "cursul de sisteme de management" a patruns într-un mod foarte general și profund în utilizarea obișnuită a organizațiilor de învățământ și sunt de obicei acele sisteme prohibitive sau sistemul care face extrem de dificilă posibilitatea de utilizare de către profesori și student a Web 2.0 în procese cum ar fi construirea și extinderea contribuțiilor și experiențelor fiecărui cursant.

În multe cazuri, politicile tehnologice instituționale, pot să interzică elevilor accesarea propriilor lor activități după ce cursul a fost finalizat. Metodele de învățare produse pentru un public în afară limitelor curriculum-ului trebuie să fie armonizate cu MVI, generând întrebări tehnice în legătură cu asigurarea managementului și a calității învățământului. În afară de aceste aspect, resursele și sistemele WEB 2.0. nu vor fi integrate total în tehnicile IT instituționale și în procese;e de management; pe cât posibil, chiar și utilizarea sursei deschise MVI va consumă un timp considerabil între inițierea intenției de utilizare și crearea unui mediu încurajator. Elevii au nevoie de un mediu de învățare organizat, în care oportunitățile cursurilor și resursele educaționale să fie accesibile. Mai au nevoie și de instrumente necesare și de spații de lucru; instrumente de documentare, răspuns, notare; resurse care să le permită să își evalueze muncă în timp, în system progresiv șiș a se pregătească pentru evaluarea de către profesori. Prin utilizarea Web 2.0 elevii au șansa de a își îmbunătăți competențele de comunicare prin utilizarea unei platforme informatice.

O altă problemă ar fi și diferență dintre practicile și competențele cursanților ai instructorii care utilizează Web2.0. În timp ce elevii pot învăța cum să devină utilizatori experți și membri ai comunității digitale Web 2.0., instructorii pot avea nevoie de ajutor în dezvoltarea competențelor tehnologice. Serviciile IT pot deveni esențiale în ajutarea instructorilor să se acomodeze cu Web 2.0.

Criteriile principale și subiecții vizați privind perspectiva tehnică a calității educaționale sunt:

- 1) Garantarea MVI acceptată de institutie poate ajuta ca suport mai degrabă decât un obstacol pentru contributia orientata pe acțiuni de învățare (vizeaza profesorii/instructorii și instituțiile).
- 2) Detecteaza și percepe utilizarea Web 2.0 de catre elevi a resurselor și proceselor pentru a identifica si depasi posibile dificultăți (vizeaza profesorii/instructorii).
- 3) Sprijinul profesorilor/instructorilor in gestionarea și utilizarea unor importante instrumente Web 2.0 suport adecvate pentru activitățile de instruire, pentru platforma- portofoliu; Programe tip Wiki; Weblogs; instrumente pentru a edita podcasturi, imagine, video, audio, conținutul și software social pentru bookmarking colaborativ și autorat (vizeaza profesorii/instructorii și asociatii cu dezvoltarea de curriculum).
- 4) Domeniu pentru profesori/instructori de Web 2.0 care utilizeaza metodele, resursele și instrumentele, astfel încât ei devin utilizatori experți în sprijinirea proceselor de învățare (vizeaza profesorii/instructorii și asociate cu dezvoltarea de curriculum).
- 5) Au o infrastructura adecvata de utilizare a instrumentelor și resurselor Web 2.0 legate de aceste tehnologii (vizeaza institutii).

Marca

Așa cum am descris la început, mulți factori au efect asupra percepției calității în educație. Când accentul se pune pe calitatea utilizării instrumentelor și proceselor de punere în aplicare a Web 2.0, pot apărea conflicte de opinii, chiar și din partea celor care reprezintă un singur grup de agenți (profesori, elevi,

administratori), și vor genera obstacole în calea aplicării fructuoase a acestor instrumente. Pătrunderea rapidă și acceptarea generală a instrumentelor Web 2.0 în societate, în general, nu pot fi utilizate atunci când prezic o pătrundere similară, acceptare și utilizare în practicile de învățare formală ale educației. Datorită numeroaselor diferențe în ceea ce privește perspectivele de calitate, precum și problemele care duc la realizarea pedagogiilor inovatoare în scenariile și realitățile educației, s-ar putea din păcate anticipa, că împuternicirea oferită de resursele și procesele Web 2.0 nu va putea depăși inerția din instituțiile de învățământ, atunci când vine vorba de integrarea acceptării și pătrunderii de noi posibilități și concepții de învățare, simplificate de noile resurse tehnologice. Mai mult decât atât, nu ar trebui ca variabila tehnologiei să fie cea care duce la schimbare, excelență sau calitate în educație. Cu toate acestea, modificările în societate sunt corelate cu tehnologia, și prin urmare, tehnologia folosește nevoile personale și sociale specifice, relevante pentru perspectivele calității instituționale. Cele mai multe tipuri diferite de interacțiune, resurse de reprezentare și de colaborare menționate ca făcând parte din Web 2.0, și care sunt acum folosite de către elevii de toate vârstele și nivelurile, în afara cerințelor de educație formală, transformă astfel de incursiuni rapide, deoarece acestea facilitează mijloace operative de conectare, de construire a identității, de a găsi și distribui. Acest tip de împuternicire trebuie luată în considerare în cadrul învățământului, dacă nu se va extinde disocierea "școlii" de la "lumea reală". Prin planificare și conducere se pot găsi unele soluții la acest risc, și vor putea fi acționate în instituțiile de învățământ de către toți actorii și agenții educaționali. Dar, cel mai esențial, este nevoie de o transformare a mentalității. Ca un prim pas, organizațiile pot motiva acest lucru, dacă pedagogiile participative și utilizarea eficientă și cu succes a tehnologiei pentru co-proiectare, împreună cu contribuția colaborării și învățării de la alții (luând drept "alții" toți actorii implicați în procesele de învățământ și formare) sunt stipulate și definite ca standarde de calitate pentru practicile interne și externe de asigurare a învățării.

Resurse și bibliografie pe tema calității și excelenței privind punerea în aplicare a Web 2.0 în procesele educaționale.

Bibliografie	Rezumat
<p>Ulf Daniel Ehlers, <i>Web 2.0 - e-learning 2.0 - calitate 2.0. Calitatea pentru noile culturi de învățare. Asigurarea Calității în Învățământ</i>, 17(3), 2009, pp.296 - 314.</p>	<p>Scop - Scopul acestei lucrări este de a analiza schimbările care au loc atunci când învățarea trece de la un model de învățare care transmite, la un model de învățare colaborativă și de reflecție și propune consecințe pentru dezvoltarea calității.</p> <p>Proiectare / metodologie / abordare - Lucrarea rezumă o cercetare relevantă în domeniul e-learning pentru a sublinia diferențele dintre e-learning 1.0 și e-learning 2.0 și o compară cu o serie de lucrări publicate anterior. Caracteristicile dezvoltării calității sunt analizate în metodologii adecvate pentru dezvoltarea calității pentru e-learning 2.0.</p> <p>Constatări - Chiar dacă problema calității era deja controversată atunci când a apărut pe piață e-learning 1.0, e-learning 2.0 creează chiar o mai mare nesiguranță. Această lucrare își propune să răspundă la următoarele întrebări: Care este elementul inovator, care este descris de Web 2.0 și e-learning 2.0? Are această evoluție consecințe pentru modul în care aceasta asigură, gestionează și dezvoltă calitatea în e-learning? În trei pași este descris ceea ce e-learning 2.0 constituie, pe ce elemente Web 2.0 se bazează, precum și ce s-a schimbat. Într-o a doua etapă, sunt discutate consecințele implicării dezvoltării calității în e-learning. Într-o a treia etapă sunt descrise un număr de metode ca fiind exemple și sfaturi practice despre cum să continue dezvoltarea calității.</p> <p>Originalitate / valoare - valoarea inițială a lucrării este de a sublinia schimbările, care trebuie luate în considerare într-un mediu nou și inovator de învățare, schimbări care sunt construite pe tehnologii Web 2.0, și care trebuie să atragă consecințe pentru dezvoltarea calității, precum și să sugereze metodologii pentru educatori și elevi în vederea îmbunătățirii calității unor astfel de medii de învățare.</p>
<p>Hirumi Atsusi, <i>În căutare calității: O analiză a instrucțiunilor și specificațiilor e-learning. Revizuirea trimestrială a învățământului la distanță</i>, 6 (4), 2005, pp. 309-329</p>	<p>Instituțiile de învățământ din întreaga țară adoptă instrucțiuni pentru a ajuta la asigurarea calității programelor și cursurilor de e-learning.</p> <p>Corporațiile adoptă de asemenea instrucțiuni, dar accentul lor este pus pe interoperabilitatea și reutilizarea obiectelor de învățare. Deși sunt asemănătoare, există de asemenea și diferențe semnificative între modul în care educația și industria văd calitatea și abordarea e-learning.</p> <p>Acest articol analizează orientări din educație și specificații din industrie pentru e-learning, publicate de către organizațiile profesionale. Factorii cheie din</p>

	interior, precum și cei de-a lungul ambelor abordări sunt identificați și discutați cu scopul de a informa pe cei care iau în considerare adoptarea standardelor și stabilirea unui sistem de asigurare a calității pentru e-learning.
Gray K., Thompson C., Sheard J., Clerehan R. și Hamilton M., <i>Elevii ca autori ai Web 2.0. Jurnalul Australasian de tehnologie educațională</i> , 26 (1), 2010, pp. 105-122	Elevii au acum la dispoziție o gamă de forme de creație Web 2.0, cum ar fi transmisii video, blogging-ul, bookmarking-ul social, rețelele sociale. Mulți profesori universitari sunt interesați în a permite studenților să demonstreze ceea ce au învățat prin crearea de conținut sub aceste forme. Cu toate acestea, proiectarea și realizarea unui astfel de conținut creat de student nu este întotdeauna de încredere. Pe baza unei analize a literaturii curente precum și exemplele din domeniul public, această lucrare identifică principalele provocări pentru evaluarea academică, care decurge din utilizarea de către studenți a formelor de creație Web 2.0. Noi descriem și analizăm anumite cazuri în care mediul academic a evaluat activitățile făcute de studenții care au utilizat Web 2.0 într-o serie de domenii de studiu, menționând în special inter-relația dintre obiectivele de învățare, sarcinile de evaluare și criteriile de notare. Facem recomandări pentru practică, cercetare și înțelegere, cu scopul de a consolida calitatea educației și integritatea academică în utilizarea Web 2.0 pentru elavuarea învățării elevilor.
Orehovacki T., <i>Propunerea unui set de attribute de calitate relevante pentru succesul Web 2.0</i> . În: <i>Interfețele tehnologiei informației (ITI)</i> , 32 Conferința Internațională, 2010, pp 319-326.	Calitatea și gradul de utilizare a aplicațiilor web sunt considerate a fi aspectele cheie ale succesului lor. În cazul în care aceste aspecte nu sunt reprezentate în mod adecvat într-o aplicație web, sau în cazul în care nu sunt combinate în mod corespunzător, toate acestea vor împiedica utilizatorii să utilizeze în continuare aplicația respectivă, aceștia căutând o altă aplicație care să satisfacă mai eficient nevoile lor. Cu toate acestea, principala provocare este de a identifica attributele cheie care să-i rețină, pe o perioadă mai lungă de timp, pe utilizatori pe o aplicație sau să le influențeze deciziile de a vizita din nou aplicația respectivă. Există multe cadre și metodologii care se ocupă de această problemă, dar foarte puține dintre ele pun accent pe evaluarea calității și pe gradul de utilizare a aplicațiilor Web 2.0. Lucrarea conține o analiză critică a cercetărilor anterioare în domeniul evaluării calității Web. Acesta oferă baza teoretică pentru dezvoltarea unui set de attribute care ar trebui luate în considerare la evaluarea calității aplicațiilor Web 2.0.
Valère Awouters & Katja Bongaerts, <i>Web 2.0 și software-ul social în relație cu rolul asigurării calității E-portofoliilor</i> . În: <i>Coferința ICBL</i> , 2007.	Utilizarea portofoliului digital, ca un instrument de învățare pe tot parcursul vieții este general acceptat de asemenea, în învățământul superior. Utilizarea unui plan personal de dezvoltare profesională (PPDP) crește semnificativ calitatea e-portofoliilor. Cu toate acestea, din 2006 Internetul a fost personalizat prin utilizarea sporită a instrumentelor de scris precum: blog-urile, wiki-urile, etc. Acestea oferă, într-un mod informal, o serie de posibilități pentru cursanți. Învățarea formală va trebui să ia în considerare această evoluție. E-portofoliul va trebui să fie re-proiectat pentru a integra atât

	<p>învățarea formală cât și cea informală, pentru studenți și cursanți. O evaluare de 360° a elevilor/studentilor poate genera un răspuns la modul în care profesorii și lectorii au de a face cu această situație nouă.</p>
<p>Moser T și Swheeneey M. <i>Un model de învățare bazat pe problematizare cu scopul de a sprijini influențarea utilizării instrumentelor Web</i>, În: Conferința Internațională de Afaceri SAM 2012</p>	<p>Dezvoltarea mediilor de învățare pe baza problematizării, pentru a sprijini abilitățile de gândire critică la cel mai înalt nivel din taxonomia lui Bloom, este importantă la crearea de argumente bazate pe dovezi. Capacitatea elevului de a crea argumente bazate pe dovezi duce la creșterea viabilității și valorii lor profesionale. Acest studiu experimental abordează viabilitatea unui model de învățare bazat pe problematizare prin încorporarea instrumentelor Web 2.0 în managementul și politica strategică. Aceasta cercetare multidisciplinară explorează instrumentele Web 2.0, subliniând impactul lor asupra managementului pedagogic, precum și percepțiile studenților de a învăța pentru a crea un mediu care să sprijine excelența în dezvoltarea argumentelor bazate pe dovezi. Teoria Grounded oferă cadrul pentru o analiză continuă cu privire la datele colectate de pe trei semestre de studii, legate de utilizarea tehnologiei în curs și de percepția rezultatelor învățării.</p>
<p>Law S., <i>Recunoașterea excelenței în predare și învățare</i>, 2011, Academia Învățământului superior.</p>	<p>Învățarea și predarea se află în centrul învățământului superior. Din 2006 academicieni și alte persoane din cadrul personalului care susțin procesul de învățare, au putut să ia ca valoare de referință dezvoltarea lor profesională pe baza Cadrul de Standarde Profesionale din Marea Britanie (UKPSF); un cadru național deținut de sector, dezvoltat și gestionat în numele său de către Academia Educației Superioare. Cadrul consolidat vine într-un moment în care așteptările predării în învățământul superior sunt mult mai mari decât era înainte. Academia Învățământului Superior apreciază timpul și grija pe care colegii din sector le-au depus în actualizarea UKPSF. Acesta oferă o bază solidă pentru dezvoltarea predării excelente în învățământul superior.</p>
<p>Attwell G., <i>Pot Web 2.0 și software-ul social să ajute la transformarea modului în care măsurăm calitatea în predare. învățare și cercetare?</i>, În Schimbarea culturilor în învățământul superior, 2010 pp. 433-446 Springer Berlin Heidelberg.</p>	<p>Această lucrare se concentrează pe problema de calitate în procesul de predare, învățare și cercetare. În a doua secțiune, lucrarea analizează diferitele moduri în care tehnologia este utilizată pentru a învăța și așteptările elevilor, care au condus la presiuni ale transformărilor atât în pedagogie cât și structurile instituționale. A treia secțiune propune un nou model de învățare rizomatică. Următoarea secțiune "cadre de calitate: percepție și realitate", sugerează că măsurile tradiționale ale calitatății predării, învățării și cercetării au fost deturnate de comoditatea educației. Acest lucru este explorat în continuare în secțiunea "marfa educației și impactul acesteia asupra faptului cum măsurăm calitatea". Secțiunea "Cum vor schimba Web 2.0 și software-ul social înțelegerea și evaluarea calității?" analizează modul în care Web 2.0 și software-ul social pot oferi oportunități și noi modalități de măsurare a calității învățării prin includerea de măsuri de calitate în</p>

	<p>procesul de predare, învățare și dezvoltare a cunoașterii. Secțiunile "Care este scopul măsurilor de evaluare tradiționale?" și "Criticile procesului de evaluare" asigură o critică a proceselor tradiționale de evaluare și sugerează necesitatea de a trece de la o evaluare a învățării la o evaluare pentru învățare. Secțiunea "Medii de învățare și evaluare personale pentru învățarea prin sarcini de învățare autentice" analizează modul în care mediul de învățare personal poate fi folosit pentru a sprijini învățarea autentică și evaluarea pentru învățare. Concluzia sugerează că dezvoltarea de noi procese de calitate vor necesita regândirea fundamentală a scopului și rolului universităților.</p>
<p>Leask M., <i>Îmbunătățirea bazei de cunoștințe profesionale pentru educație: Utilizarea gestionării cunoștințelor și a instrumentelor Web 2.0</i>, 2010.</p>	<p>Îmbunătățirea sistemelor de învățământ este un obiectiv evaziv. În ciuda investițiilor considerabile, studiile internaționale, precum predarea OCDE și proiectul Anchetă internațională pentru învățare (TALIS), precum și raportul McKinsey "Cum cele mai bune școli performante din lume ajung în top" indică faptul că îmbunătățirea calității cadrelor didactice este mai importantă decât creșterea investițiilor financiare. Ambele rapoarte provoacă guvernele, cadrele universitare și practicienii să adopte noi modalități de partajare și consolidare a cunoștințelor. Această lucrare face, în cazul sistemelor naționale de educație, să adopte o gestionare a cunoștințelor și instrumentelor Web 2.0 încercate și testate, utilizate de alte sectoare, subliniând potențialul neglijat de educatori, profesori, ca agenți de îmbunătățire.</p>
<p>Elton L., <i>Dimensiuni de excelență în predarea universitară</i>, Jurnalul Internațional pentru Dezvoltare Academică, 1998: 1, 3-11</p>	<p>Lucrarea analizează conceptul de "predare de excelență" și încercări de acordare a preciziei. În acest proces, se constată că lipsa de precizie se datorează, în mod esențial, multidimensionalității conceptului, care a dus la o confuzie gravă în orice încercare de a reduce dimensiunile la una singură. Dimensiunile sunt de două feluri: în primul rând, clasificatoare, distingându-se cele trei niveluri de instituții, și în al doilea rând, de fond, care descriu modurile diferite în care fiecare dintre cele trei niveluri poate expune excelență. Modalitățile de recunoașterea a excelenței individuale în diferite dimensiuni ale sale sunt apoi discutate, iar recomandările sunt făcute pentru acțiunea. Se susține că în condițiile actuale, excelențele la nivel instituțional și departamental sunt aproape de neatins, dar acest lucru nu se aplică la nivel individual. În cele din urmă, este demn de remarcat faptul că, recunoașterea și recompensarea excelenței didactice la toate cele trei niveluri, se dovedesc a fi semnificativ diferite de practicile utilizate în mod normal pentru cercetare.</p>
<p>Mathiasen H., & Schrum L., <i>Web 2.0 și software-ul social: provocările și complexitatea comunicării în educație</i>, 2008, În HCI și Usability pentru Educație și Muncă, pp. 97-112, Springer Berlin Heidelberg.</p>	<p>Această lucrare începe cu o explorare a modificărilor pe care noile instrumente Web 2.0 și software-ul social le-au încurajat în comunicare, în mediile educaționale. Se folosește cadrul lui Luhmann pentru a examina complexitatea acestor schimbări, precum și potențialul de a promova învățarea centrată pe elev. Prin trei studii</p>

	de caz ale proiectelor studențești, examinarea inițială a unui sistem de învățământ aflat în dezvoltare, rezultatele au demonstrat că: provocările pentru profesori de a-și asuma noi roluri, realitatea că stilurile de învățare ale elevilor continuă să conducă la preferințele lor, precum și necesitatea ca toate cadrele didactice să înțeleagă mai bine posibilitățile și potențialele pe care aceste instrumente le oferă unora dintre elevi. Lucrarea se încheie cu un apel pentru continuarea cercetării în acest domeniu.
--	--

References

- Anderson, T. (2005). Distance learning–Social software’s killer ap. *Proceedings of the Open & Distance Learning Association of Australia: Adelaide: ODLAA*. Retrieved July, 31, 2006.
- Berge, Z. L. (1998). Barriers to online teaching in post-secondary institutions: can policy changes fix it? *Online Journal of Distance Learning Administration*, 1(2).
- Collis, B., & Moonen, J. (2008). Web 2.0 Tools and Processes in higher education: quality perspectives. *Educational Media International*, 45 (2), 93-106.
- McLoughlin, C., & Oliver, R. (1998). Maximising the language and learning link in computer learning environments. *British Journal of Educational Technology*, 29(2), 125-136.
- Onrubia, J. (2005). Aprender y enseñar en entornos virtuales: actividad conjunta, ayuda pedagógica y construcción del conocimiento. *RED. Revista de Educación a Distancia*, número monográfico II, 16.
- Pieters, J.M. (2004). Designing artifacts for inquiry and collaboration when the learner takes the lead. *European Educational Research Journal*, 3(1), 77-100.
- Sfard, A. (1998). On two metaphors for learning and the dangers of choosing just one. *Educational researcher*, 27(2), 4-13.